

STAROVIČSKÝ ZPRAVODAJ

Srpen 2013

Vybíráme z obsahu:

- nové chodníky
- výstavba kulturního areálu
- krajem André
- úspěšné mažoretky
- nábor mladých hasičů
- letní vzpomínka
- pozvánka na Hody a Hodky
- vzpomínka na II.světovou válku

Úvodník

Obecní úřad informuje

- dotace
- nové chodníky
- výstavba kulturního areálu
- usnesení ZO č.21/2013
- Svoz odpadů
- Společenská kronika
- Mladí hasiči
- Z naší školičky
- organizace šk.roku 2013/2014
- Letní vzpomínka
- Vzpomínky na II.SV
- Putování krajem André
- TS Lady Stars
- Divadlo Boleradice
- Kdo vaří mlhu na Pálavě
- Seriál pro chovatele
- Myslivci
- TJ Starovičky
- Pozvánky a oznámení
- Fotogalerie

foto: stavební práce - kanalizace

foto: chodník Dědina

Foto titulní strana:

malá: TS Lady Stars

velká: účastníci cyklovýletu „krajem André“

Úvodník

Vážení spoluobčané,

během letošních prázdnin jsme byli svědky extrémně suchého počasí a vysokých denních teplot. Většinou slunečné a teplé dny v době dovolených s radostí vítáme, tentokrát jejich hranice zůstala poměrně daleko za příjemnými pocity. Je tedy patrné, že i hodně „pěkného počasí“ někdy více či méně škodí. V této souvislosti mě napadá podobný přírůbek ve vztahu k veřejným aktivitám. Vedení obce se snaží řešit většinu běžných prací a činností, spojených např. s úklidem a údržbou veřejného prostranství, které dříve většinou prováděli sami občané. Je to nepochybně správné řešení, pokud to její pracovníci dokážou zvládnout. Na druhou stranu se bohužel z běžného venkovského života tím, že občané nechávají vše „veřejné“ pouze na zaměstnancích obce, pomalu vytrácí smysl pro dříve samozřejmou sounáležitost, vzájemnou pomoc a pro veřejnou spoluzodpovědnost občanů, která má velký vliv, jak na dobré vztahy mezi občany samotnými, tak i na jejich postoj ke všemu „společnému“. Je mi jasné, že dnešní doba je uspěchaná a lidé jsou dnes více časově vytíženi v čím dál náročnějším pracovním procesu - za každou aktivitu ze strany občanů a překonání lhostejnosti směrem k zapojení se do veřejné činnosti, patří všem poděkování. Snad právě začínající školní rok, pro některé děti vůbec ten první, pomůže postupně vychovat generaci, která bude považovat zapojení se do veřejného života v jakékoli oblasti za samozřejmost. Jakkoli je tato skutečnost důležitá pro obec, ještě výraznější význam má pro stát jako celek - toto je patrné v některých současných kauzách osobních zájmů jednotlivců nebo skupin na vrcholné úrovni státní správy, které asi také nikomu z nás nejsou lhostejné. Přejí tedy všem - dětem i učitelům, aby se jim dařilo jejich záměr vzdělávání se v rovině osobního úspěchu a růstu pokud možno sladit s zájmy společnými.

Vladimír Drbola
starosta obce

Obecní úřad informuje

Dotace

Obec Starovičky ve spolupráci s partnerskou obcí Dubovce u Holíče obdržela dotaci z programu přeshraniční spolupráce. Celková ve výši projektu 19 551 €, dotace činí 85 %. V rámci projektu bude možno zakoupit ozvučovací mobilní aparaturu, dataprojektor a příslušenství a 16 ks lavicových setů a uhradit nezbytné provozní náklady (honoráře účinkujících, občerstvení, doprava) na následující akce: tradiční krojové hody 2013, festival dechových hudeb 2014, pobyt dětí ZŠ v Dubovcích 2014, konference k blahopřání pátera Václava Drboly. Rada fondu bohužel neschválila jako uznatelný náklad dotace nákup 2 ks profesionálních venkovních stanů a sady krojů ve výši 18 000 €, takže jejich pořízení se nebude realizovat. V rámci projektu budou dále hrazeny další kulturní akce na straně slovenského partnera - přehlídka pěveckých souborů, masopust, dožínky, dny tradičních řemesel a konference věnovaná rodákovi Janku Havlíkovi.

- Obci Starovičky nebyla přiznána dotace na nákup dopravního hasičského automobilu podaná v rámci grantů JmK.

Chodník na ulici Hlavní a Dědina

Dne 11.7. 2013 byly zahájeny stavební práce na rekonstrukci chodníku ulice Hlavní a Dědina. Zároveň byla rekonstruována část kanalizační stoky a vodovodního řádu, nad kterými bude nový chodník vybudován. Zhotovitel akce je firma Stavoč spol. s r.o. Horní Bojanovice, termín dokončení 11.9.2013.

Výstavba venkovního kulturního areálu

V měsíci červenci byla provedena firmou Stavoč spol. s r.o. Horní Bojanovice I. etapa výstavby venkovního kulturního areálu. V rámci akce byl vybudován taneční parket z leštěného drátkobetonu s korundem - karbidovým vsypem o průměru 14 m a pódium pro účinkující o rozměrech 840 x 600 cm. V další etapě by měl být areál dokončen v rámci vhodného dotačního titulu výstavbou WC, oplocení a zastřešení pódia, příp. prostor pro diváky.

Pořízení vybavení jednotky Sboru dobrovolných hasičů

Obec Starovičky na základě podané žádosti o převod nepotřebného majetku Hasičského záchranného sboru získala bezúplatným převodem v měsíci srpnu ze stanice HZS Kyjov hasičský dopravní a zásahový automobil Avia A31 s vybavením pro potřeby zásahové jednotky obce.

V měsíci červenci byla také pořízena laminátová nádrž na požární sport pro nácvik požárního útoku.

foto vlevo: 1. etapa výstavby kulturního areálu

foto vpravo: výstavba chodníku u OÚ

Svoz bioodpadu

Koncem měsíce července byl zahájen v naší obci svoz bioodpadu v rámci projektu DSO Čistý Jihovýchod. Do sběrných nádob je možno dávat převážně rostlinný odpad – jeho složení je uvedeno na popisce přímo na nádobě. Odpad je odvážen prozatím na lokální kompostárnu Města Velké Pavlovice, po dokončení centrální kompostárny v areálu firmy Hantál a.s. bude od září svážen právě sem z celé oblasti. Sběrné nádoby jsou vydávány občanům s trvalým pobytem v obci na základě smlouvy zdarma, svoz odpadu a jeho uložení je taktéž bezplatné. Neodebrané

nádoby budou během měsíce září vráceny zpět a budou dány k dispozici ostatním obcím, kterým nádoby chybí. Občané, kteří si nádoby nevyzvedli a v budoucnu se budou chtít svozu bioodpadu zúčastnit, si budou muset nádobu zakoupit z vlastních prostředků.

Výsadba krajinných prvků

V měsíci červenci bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele akce Výsadba krajinných prvků v k.ú. Starovičky, v rámci které budou vytvořeny luční porosty a vysazeny stromy v lokalitě Táčky. Nejvýhodnější nabídku předložila firma Alex Michael, A+K úpravy zeleně Záříč, se kterou byla v průběhu měsíce srpna podepsána smlouva o dílo. Cena výsadby je 612 454,- Kč, dotace činí 90 %, práce

započnou 15.9.2013, dokončení výsadby do 20.11.2013.

Pořízení zametacího stroje

V měsíci červenci bylo provedeno výběrové řízení na dodavatele zametacího stroje. Nejvýhodnější nabídku předložila firma Traktorservis Silůvky, která v rámci projektu dodá zametací stroj Hako - Citymaster 1250, se kterým bude kromě sezónního zametání chodníků a komunikací také prováděna zimní údržba chodníků. Podobný stroj vlastní Technické služby Hustopeče – dle jejich pětileté zkušenosti se jedná o bezproblémový a univerzálně využitelný stroj. Cena stroje s příslušenstvím je 1 981 806,- Kč, dotace činí 90%, dodávka stroje bude nejpozději do konce října.

Usnesení č. 21/2013

ze zasedání Zastupitelstva obce Starovičky, konaného dne 29. 7. 2013 v 19:00 hod. v zasedací místnosti OÚ Starovičky

1. ZO **schvaluje** ověřovatele zápisu, program jednání, zápis a usnesení z minulého zasedání.

2. a) ZO **schvaluje** výsledek výběrového řízení na akci „Čistě ovzduší v obci Starovičky“, schvaluje návrh kupní smlouvy s firmou Traktorservis-ML, s.r.o. se sídlem Silůvky č. ev. 87, IČO: 29264413 na nákup zametacího stroje v hodnotě 1 981 806 Kč vč. DPH a pověřuje starostu podpisem této kupní smlouvy.

b) ZO **schvaluje** výsledek výběrového řízení na akci „Výsadba krajinných prvků v k.ú. Starovičky“, schvaluje návrh Smlouvy o dílo č. 2013 – 112 s firmou Alex Michael, A+K úpravy zeleně, IČO: 60787902 a pověřuje starostu podpisem této kupní smlouvy.

3. ZO **schvaluje** Smlouvu o bezúplatném převodu vlastnictví k majetku ČR č. 62-2-3844/2013 - technického automobilu Avia 31 a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.

4. a) ZO **schvaluje** Vnitřní předpis Obce Starovičky týkající se sjednávání pracovního poměru na dobu určitou s platností od 1. 8. 2013.

b) **Zastupitelstvo obce Starovičky bere na vědomí** stanoviska dotčených orgánů, sousedních obcí a krajského úřadu, projednávání a připomínkování návrhu zadání Změny č. 1 územního plánu Starovičky.

Zastupitelstvo obce Starovičky schvaluje připomínkový upravený návrh Zadání změny č. 1 územního plánu Starovičky.

Zastupitelstvo obce Starovičky ukládá starostovi zajistit zpracovatele ÚPD a realizovat zpracování návrhu Změny č. 1 územního plánu Starovičky.

c) ZO **schvaluje** Smlouvu o zřízení věcného břemene s firmou KLAS – družstvo Starovičky týkající se stavby „ZD

Šakvice – vodovod a vodojem Starovičky“ za cenu 50 Kč + DPH za každý pozemek a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.

d) ZO **schvaluje** Dohodu o spolupráci na projektu v rámci Programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika – Česká republika 2007 – 2013 a pověřuje starostu podpisem této smlouvy.

e) ZO **odložilo** žádost o směnu pozemků v k.ú. Velké Pavlovice.

f) ZO **schvaluje** poskytnutí dotace z rozpočtu obce ve výši 10 000 Kč pro SDH Starovičky na vybavení pro mladé hasiče, schvaluje Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Starovičky a pověřuje starostu podpisem této smlouvy s tím, že dotace bude řešena v rámci paragrafu 5512 – Požární ochrana – dobrovolná část a do položkového rozpočtu bude započtena v nejbližším rozpočtovém opatření obce.

g) ZO **schvaluje**, že Obec Starovičky uhradí část daně z převodu nemovitosti ve výši 10 524 Kč a paní Květoslava Budínová uhradí daň z převodu nemovitosti ve výši 3 172 Kč.

h) ZO **nesouhlasí** s návrhem Dodatku č. 1 ke smlouvě o odvádění a čištění odpadních vod č. 173/2012 s tím, že pravidla po výběr stočného pro rok 2013 byla dána a žádné nové návrhy dodatků zastupitelstvo nebude akceptovat.

Jako zástupce Obce Starovičky na jednání MAS Hustopečsko byl navržen místostarosta obce pan Pavel Šafařík.

Ve Starovičkách 30. 7. 2013

Pavel Šafařík
místostarosta

Vladimír Drbola
starosta

Svoz odpadu a bioodpadu

Společnost Hantály, a.s. Velké Pavlovice ve spolupráci s DSO Čistý Jihovýchod za pomoci fondů EU bude provádět svoz bio odpadu, který se bude vyvážet na nově budovanou kompostárnu v areálu firmy Hantály, a.s.

Svoz bio odpadu se bude konat každý sudý čtvrtek (první svoz proběhl 25. 7. 2013).

Nádoby na bio odpad jsou zdarma, odvoz bio odpadu je rovněž zdarma,

výše poplatku za odpad se odvozem bio odpadu nemění.

Obec má k dispozici 280 ks těchto nádob, které jsou hrazeny z dotace EU. Po vyčerpání této zásoby budou pravděpodobně další nádoby distribuovány pouze za úplatu.

Do nádob na bio odpad patří:

- zbytky jídel rostlinného původu, zbytky ovoce a zeleniny, květiny, čajové sáčky, kávový odpad, tráva, plevel, zbytky rostlin, listí, seno a sláma, košťály a celé rostliny.

Do nádob na bio odpad nepatří:

- zbytky jídel živočišného původu, plasty, sklo, kovy, kameny, nebezpečný odpad, směsný komunální odpad, stavební odpad, zemina, textil, cigarety, popel a uhlí, jednorázové pleny, uhynulá zvířata. (IS)

Svoz odpadu - popelnice

<u>Září</u>	<u>Říjen</u>		
Středa	4.9.2013	Středa	2.10.2013
Středa	18.9.2013	Středa	16.10.2013
		Čtvrtek	31.10.2013

Společenská kronika

V měsíci červenci oslavil významné životní jubileum:

pan **Libor Badalík** - 50.narozeniny.

V měsíci srpnu oslavili významné životní jubileum:

paní **Ludmila Strouhalová** - 50.narozeniny,

pan **Jiří Průdek** - 50.narozeniny,

pan **Josef Prokop** - 60.narozeniny,

pan **Václav Holacký** - 70.narozeniny.

Srdečně blahopřejeme.

Blahopřání rodičům

Kateřině Šemberové a Zbyňku Huťovi,

bytem Starovičky 319,

kterým se dne 11.7.2013,

narodil syn Josef Huťa.

(RH)

SDH Starovičky - mladí hasiči

Dne 20.6.2013 proběhl nábor do kroužku mladých hasičů v přísálí místního kulturního domu, sešlo se celkem devět dětí. Na začátku náboru jsme si řekli něco o práci hasičů a organizaci našeho kroužku.

Vyzkoušeli jsme znalosti dětí, pomocí jednoduchých otázek a úkolů. Děti nám v pracovních listech zakroužkovaly, jak správně vyzbrojit a vystrojit hasiče k zásahu.

Pak si vyzkoušely týmovou spolupráci při praktické části, kde bylo jejich úkolem v týmu co nejdříve svázat z několika provázků jeden provaz, což se jim podařilo. Bylo zajímavé sledovat, jak umí mezi sebou spolupracovat.

Nakonec jsme se přemístili před kulturní dům, kde byla

nachystána překážková dráha pro budoucí mladé hasiče, všichni tuto dráhu zvládli překonat a doběhnout úspěšně do cíle.

Na závěr děti dostaly za odměnu něco dobrého na zub a odnesly si vystřihovánku hasičského auta.

Další týden jsme se sešli na naší první schůzce a pustili se do přípravy na soutěž mladých hasičů "Plamen". Schůzek proběhlo několik, scházeli jsme se i přes letní prázdniny, abychom mohli výsledky naší práce předvést na námi naplánované akci Rozloučení s prázdninami, která proběhne na místním fotbalovém hřišti 31.8.2013 od 15:00 hodin.

Schůzky probíhají každý čtvrtek od 17:00 hodin.

Na závěr bych chtěla poděkovat panu starostovi a Zastupitelstvu obce Starovičky za podporu kroužku mladých hasičů a pomoc při počátečních nákladech na tento kroužek.

Doufám, že již brzy budeme moc ukázat své výsledky nejen v kategorii mladších žáků, ale i v kategorii mužů.

Členové SDH Starovičky se zúčastnili těchto akcí:

"Krajem André" stanoviště Starovičky rozhledna, kde pomáhali se stavěním party stanů, razítkováním průkazů a rozléváním nápojů.

"Festival Dechovek pod Pálavou" jsme pomáhali při stavěním

party stanu, který zastřešoval pódium.

(MS)

Nový školní rok začíná

A je to opět tady! Ani jsme se nenadáli a bude konec prázdnin. Do začátku nového školního roku zbývá už jen pár dní. Stejně jako loni pro šest dětí to bude znamenat velkou změnu, stanou se právoplatnými školáky se všemi radostmi i starostmi, které neodmyslitelně ke škole patří.

V letošním školním roce bude naši školu navštěvovat 29 žáků v pěti ročnících, což je oproti minulému školnímu roku opět mírný nárůst a nás to samozřejmě velmi těší.

Žáci budou rozděleni stejně jako loni do dvou tříd. V I. třídě se spojí 1. a 2.

ročník a jejich třídní učitelkou bude paní Hana Meredová. Ve II. třídě se bude vyučovat 3. – 5. ročník /tř. učitelka Mgr. Dana Walterová/. Opět bude zahájena činnost školní družiny, pod vedením vychovatelky paní Ivany Bajkové, která bude na částečný úvazek vyučovat i některé předměty.

Žákům budou samozřejmě nabídnuty i mimoškolní aktivity, a to hlavně formou kroužků. V mezích možností našeho pedagogického sboru počítáme s kroužky – keramický, výtvarný, počítačový, novinářský. Výuku anglického jazyka bychom chtěli pojmout komplexně, k čemuž by měl přispět kroužek AJ. S mladšími žáky by probíhala výuka formou hry a se staršími žáky by kroužek vhodně doplňoval povinnou výuku cizího jazyka.

V 1. – 5. ročníku bude výuka probíhat v rámci současné platné školní legislativy podle tzv. školního rámcového programu s názvem „Naše škola“, ve kterém se odráží specifika jednak malotřídní školy, jednak možnosti a vlivy našeho regionu.

Co se týče mateřské školy, tu bude letos navštěvovat 28 dětí, což znamená, že její kapacita je využita na 100%.

Letos bylo zrekonstruováno parkoviště a položen zcela nový chodník před školou.

Personální obsazení se nám letos bohužel mění. Ze zdravotních důvodů odchází k 31.8. do invalidního důchodu paní učitelka Alena Blažková. Touto cestou bych jí chtěla za celý kolektiv školy poděkovat za práci, kterou po dobu působení na naší škole vykonávala ke spokojenosti všech. Kdo nastoupí na její místo v tuto dobu ještě není zcela jasné, ale probíhá intenzivní výběr nové paní učitelky. Vedoucí učitelkou MŠ zůstává paní Petra Novotná. Ostatní personální obsazení se nemění. O úklid se bude starat paní Mirka Jušková (ZŠ) a paní Jarmila Mazůrková (MŠ). O naše žaludky bude pečovat kuchařka paní Jindřiška Šmerdová.

Takže co říct závěrem? Popřejme si my dospělí, zaměstnanci i rodiče a přátelé školy, vzájemnou toleranci, respekt, důvěru a pohodu. Dětem pak hodně úspěchů a samé šťastné, radostné a pohodové chvíle.

Školní rok 2013/2014 začíná v pondělí 2.9. 2013.

Provoz MŠ – 6:30 hod. – 15:30 hod.

ZŠ - šk. rok bude zahájen v 8:00 hod.

Žáci 1. ročníku vezmou s sebou pouze školní aktovku, žáci vyšších ročníků přijdou pouze na zahájení, které bude trvat do 9:00 hod. Výuka dle rozvrhu začne od úterý 4.9.2012.

(Wal)

Organizace školního roku 2013/2014

V základních školách, středních školách, základních uměleckých školách a konzervatořích.

Období školního vyučování ve školním roce 2013/2014 začne ve všech základních školách, středních školách, základních uměleckých školách a konzervatořích v **pondělí 2. září 2013**. Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno **ve čtvrtek 30. ledna 2014**. Období školního

vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno **v pátek 27. června 2014**.

Podzimní prázdniny připadnou na **úterý 29. října a středu 30. října 2013**.

Vánoční prázdniny budou zahájeny **v sobotu 21. prosince 2013** a skončí **v neděli 5. ledna 2014**. Vyučování začne **v pondělí 6. ledna 2014**.

Jednodenní pololetní prázdniny připadnou na **pátek 31. ledna 2014**.

Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou podle sídla školy stanoveny takto:

Termín	Okresy, obvody hl. města Prahy
3. 2. - 9. 2. 2014	Mladá Boleslav, Příbram, Tábor, Prachovice, Strakonice, Ústí nad Labem, Chomutov, Most, Jičín, Rychnov nad Kněžnou, Olomouc, Šumperk, Opava, Jeseník
10. 2. - 16. 2. 2014	Benešov, Beroun, Rokycany, České Budějovice, Český Krumlov, Klatovy, Trutnov, Pardubice, Chrudim, Svitavy, Ústí nad Orlicí, Ostrava-město
17. 2. - 23. 2. 2014	Praha 1 až 5, Blansko, Brno-město, Brno-venkov, Břeclav, Hodonín, Vyškov, Znojmo, Domažlice, Tachov, Louny, Prostějov, Karviná
24. 2. - 2. 3. 2014	Praha 6 až 10, Cheb, Karlovy Vary, Sokolov, Nymburk, Jindřichův Hradec, Litoměřice, Děčín, Přerov, Frýdek-Místek
3. 3. - 9. 3. 2014	Kroměříž, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín, Praha-východ, Praha-západ, Mělník, Rakovník, Plzeň-město, Plzeň-sever, Plzeň-jih, Hradec Králové, Teplice, Nový Jičín
10. 3. - 16. 3. 2014	Česká Lípa, Jablonec nad Nisou, Liberec, Semily, Havlíčkův Brod, Jihlava, Pelhřimov, Třebíč, Žďár nad Sázavou, Kladno, Kolín, Kutná Hora, Písek, Náchod, Bruntál

Velikonoční prázdniny připadnou **na čtvrtek 17. dubna a pátek 18. dubna 2014**. **Hlavní prázdniny** budou trvat **od soboty 28. června 2014 do neděle 31. srpna 2014**. Období školního vyučování ve školním roce 2014/2015 začne **v pondělí 1. září 2014**.

Ing. Ladislav Němec, I. náměstek ministra, v.r.

Dnes tady učím já 2

Po zdařilé akci "Dnes tady učím já" se role učitele ujali sami rodiče. Do pomyslné "arény" vstoupily maminky Pleskačová, Šafaříková, Ptačovská. Návštěvou nás poctil i jeden muž, strýc Míši Ptačovské. Rodiče odučili hodinu matematiky a jazyk český. Na hodinu přišli vzorně připraveni a vyzbrojeni sladkostmi. A jak se jim práce líbila? To se dozvíme v dalším čísle zpravodaje. (Mer)

Školní akademie

Letošní akademie se nesla ve znamení šedesátých let. Cílem bylo ukázat mladším ročníkům dobu, kterou znají pouze z vyprávění. Nacvičování bylo krušné a trvalo 3 měsíce. Stávalo se, že jsme cvičili i brzy ráno, nebo v pozdním odpoledni. Nicméně děti byly nadšené a každou volnou chvíli chtěly cvičit. Na konci tvrdé dřiny přišel "náš" den. Všichni jsme měli velikou trému a navzájem se uklidňovali. Bouřlivý potlesk diváků děti vyburcoval k ještě lepším výkonům. Necelá hodinka svižně uběhla a my spokojeně odcházeli domů. Závěrem bych chtěla poděkovat panu Haluzovi a ing. Panicovi za pomoc při zavěšení opony. (Mer)

Školní výlet - zámek Milotice

Dětem byly přiděleny kostýmy a prohlídka zámku mohla začít. Kluci se museli chovat jako opravdoví rytíři a každou chvíli museli smeknout klobouk nebo dvorit se svojí dámě. Dámy také v zámeckých komnatách tančily a rytíři se úspěšně, bez šrámu šermovali. My dámy jsme se shodly, že kněžny to neměly opravdu lehké. Šaty byly těžké, stahovačky nás "dusily", a tak jsme byly rády, že jsme byly opět zpět v našich oblecích. (Mer)

foto: maminky učitelkami, výlet do Milotic – děti v dobových kostýmech, školní akademie

Letní vzpomínka

Milí čtenáři našeho ZPRAVODAJE, omlouvám se, že zase obtěžuji svými vzpomínkami na dětství. Nedá mi to však. Vzpomínky se rojí jako včely rok od roku více a stále se vracejí ke kamarádkám do doby mého dětství, do mého rodného domku, ikdyž bydlím jen pár metrů od něj a všechno vidím

POD NAŠÍM KROVEM UŽ PO MNOHO JAR
SI STAVÍ A ŽIJE VLAŠTOVIČEK PÁR.
ODLÉTÁ V ZÁŘÍ, LEČ JAK RAŠÍ KVĚT,
VŽDY V TOTÉŽ HNÍZDO SE NAVRACÍ ZPĚT.
A PO CELÉ LÉTO, AŽ SLUNCE, AŽ HROM,
JAK RÁDY A ŠTASTNY JSOU VE HNÍZDĚ TOM!
TOŽ JEJICH DOMOV, JEJŽ MILUJÍ TAK!
A ČLOVĚK MÁ MÉNĚ BÝT, NEŽ JE TEN PTÁK?

Tak vidíte, říká nám to něco? Nejenom dnešek a co je před námi, ale myslím, že se máme také vracet jako ty vlaštovky a vzpomínat. Vzpomínky totiž, to je to, co nám nikdo nevezme. Měli bychom vzpomínat na to dobré, na lidi, naše kamarády,

zřetelně, jak to za našeho dětství vyhlíželo. Vzpomínky jsou jako ty vlaštovky v překrásné básni Josefa Václava Sládka – jak jinak než z knihy mého dětství „TĚM NEJMENŠÍM“, ze které si předčítáme s mým pátým vnoučkem Vítečkem:

blízké, na ty, kteří již třeba mezi námi nejsou, ale v duši každodenně s námi žijí. Život je provázán radostí, ale také utrpením, u někoho méně, u někoho více. Ale to je život – dar a my ho musíme nést takový, jaký nám Bůh dává a hledat vždy

to pozitivní. Za čas poznáme, že ač dobré, nebo zlé, vždy nás to mělo k něčemu přivést, v něčem zdokonalit. Naučíme-li se tento dar přijímat a rozumět mu, budeme na tomto světě pro všechny usměvaví a otevření, připraveni pomoci tam, kde je třeba.

TAK TEDY LETNÍ VZPOMÍNKA

Když nastaly letní prázdniny a slunko páliło tak, že se za Němečkovým rohem již nedalo vydržet, přesunuly jsme se my děti naproti za Tomáškovu – dnes Očenáškovu. Tam byl takový vlahý kout. Travička krásně zelená i v největším suchu a vždycky stín. Tam jsme vařily ze surovin – tráva, voda, hlína. Dělalý jsme krásné dorty z bláta, zdobily „tvarůžkama“ a těch „tvarůžků“ jsme se něco najedly. To nám moc chutnalo. Nevím, jak se tato rostlina správně jmenovala, tuším sléz. Dnes ho již ale nikde nevidím, asi u nás vyhynul. To byla výborná pochoutka nejen pro nás, ale i pro králíky a kozu.

S panenkami, to jsme se zase přestěhovaly k našemu pod „lipu“ na deky. Tam zase začínalo naše krejčovské umění. Každá z nás měla větší krabici, z té jsme vyrobily pokojíček s okna, taky dveřmi. Šily jsme z odstřížků od maminek – říkaly jsme tomu „hadýrky“. Na tyto hadýrky byly malé kufříčky, nebo krabice. Šily jsme šaty, sukýnky, halenky, taky záclonky do okének. Panenky jsme měly většinou „kaučukové“ a taky plechové „šilháčky“. Ty milovala moje kamarádka Zdena, protože nerada šila a šilháček měl ručky a nožky těsně u těla, tedy

se oblékal jednoduše: ustříhl se obdélník, uprostřed se vystříhl otvor pro hlavičku, navléklo se to na figurku a pak už se přepásal jenom kousek šňůrky a bylo hotovo. Stařenka Najmanová nás učila háčkovat nejdříve řetízky a pak už jsme uměly i sukýnku pro panenku.

Musím uvést naši partu maminek a to proto, aby se poznaly a také zavzpomínaly:

Takže já s naší Bětuškou - Kostrhounovy, Stázinka Šebestová, Vojtěška Němečková - naše trojce zmíněné minule, Jaruška Kostrhounová, Bronička Mazůrková - Kalousková od sousedů, dále moje celoživotní kamarádka Zdena Prátová - dnes PHDr.Valihrachová a druhá, ale té jsme říkaly Zdeňka Hovězákova - Krejčí, která bohužel již nežije. Ta byla naší stálou „ježibabou“ k podvečerním strašidelným hrám. To uměla jenom Zdeňka tak, že jsme se opravdu bály. A milovaly jsme ji proto. Z chaloupek za námi ráda chodívala moje vlastnice Slávka Kostrhounová - dnes JUDr. Pekárková. Také jsme byly velké kamarádky a rády se vidíme dodnes. Pod tu naši lípu chodívala Toňa Drbolová s mladší sestřičkou Jiřou - Kujová, také moje vlastnice. Bohužel Tonička také již 14 let není mezi námi. Byla prima holka, chodívala s námi o prázdninách, později až studovala a my již pracovaly v JZD, ke třídičce okurek. Musela jsem ji vzpomenout, zaslouží si to. Z mých vzpomínek nikdy nevymizí, jakož i všichni ostatní.

Se Zdenou Prátovou jsme od malička vyrůstaly jako sestry. Dá se říct, že u nás byla víc, než doma. Spolu jsme prožívaly první lásky a vše co k dívčímu životu patří. Vždy jsme si dobře rozuměly, i když já jsem došla jenom k tomu transformátoru

(JZD) a ona vystudovala fylosofickou fakultu a stala se profesorkou. Je to zvláštní, ale je nám spolu dobře dodnes. Moje maminka jí byla druhou matkou, když tu svoji tak brzy ztratila.

Zdena, jako jedináček, měla mimo jiné na starosti kozu, na kterou jsme musely každý den chystat koše lopuchů, a toho byl dostatek na Malém hřišti - dnes kulturák, kde bylo také eldorádo našich her. Tam rostl rmen - po našem „řmenek“ až do pasu a mochna husí. Vytrhávaly jsme chodbičky, pokojíčky a vystýlaly jsme je mochnou. To býval život. My jsme vlastně dětství prožily v zimě, v létě venku. Když bylo po bouři a všude tekla voda, i to jsme byly venku. Před naší stodolou se shora valila voda a my bosky jsme dělaly stavy. No paráda. Domů nás zahnal až klekání a s ním tzv. „KLEKANICA“.

Na moji milovanou kamarádku Zdenu musím něco prozradit: Její stařenka Sojková, co bydlela v Dědině, měla krásný šátek a ten šátek se čtyřleté Zdeničce moc líbil. No a jak to tehdy bývalo, stařenka řekla osudovou větu, kterou by určitě nevyřkla, kdyby tušila, co bude následovat: „Zdeničko, až umřu, ten šátek bude tvůj“. Zdenička byla ranní ptáče, ale toho dne nemohla

vůbec dospát. Brzy ráno, když všechno ještě spalo i nic netušící maminka, vytratila se potichoučku z domu a tradá spodem přes Komárov dolů do Dědiny a bušila stařečkou na dveře, že vzbudila půl ulice. Stařeček polekaný otevřel malé okénko na dveřích a vidí dole na zemi svou malou vnučku: „Zdeničko, propána, co se u vás stalo?“ A Zdenička: „Nic stařečku, ale idu se

podívat, esli stařenka umřeli?“ Stařeček nato: „Ná, co by umírali, co to meleš, stařenka eště spijú“. „No oni mě slíbili šátek, že bude můj, až umřó.“ To se opakovalo po tři dny, až stařenka se opravdu dopálila a prohlásila: „Na ty malá pagášo, vem si ten šátek, nebo na mě eště tó smrt přivoláš.“ Tak Zdenička dostala svůj vytoužený šátek. Je to čistá pravda a ještě dne se tomuto a mnoha jiným příhodám z našeho dětství se Zdenou od srdce zasmějeme. Tato žena neměla v dětství na růžích ustláno, a že o tom něco vím. Život se s ní ale vůbec nemazlil ani v posledních letech.

Ale to je právě to, čím jsem začala: Brát ten dar - život - takový, jaký je nám dáván a žít v duších i ve slovech se všemi, co již mezi námi fyzicky nejsou. Pak se spolu můžeme v radosti bavit i o nich, o všem, co jsme s nimi prožili, od srdce se zasmát a přitom nezapomínat. Jsou přece stále s námi, jako to naše dětství.

A. Haluzová

foto: zleva Bětk a Anička Kostrhounovy, Zdeňka Hovězákova, Broňa Mazůrková a Vojtěška Němečková

Vzpomínky na 2. světovou válku v letech 1939-1945 část II.

Úvodem II.části vzpomínek připomenu epilog napsaný na vstupní kamenný obelisk vojenského hřbitova z dávných dob, tento vzkaz živým: „Poutníče, zastav a zvěstuj makedonským, že my mrtví bojovníci, kteří tady ležíme, jsme bojovali udatně tak jako zákony kázaly nám“. Tolik strohé konstatování těch, kteří položili životy za válečné choutky mocných od počátku historie lidstva. Nechci připomínat známé skutečnosti, které každá válka doprovází, kolik stresu, zoufalství, strádání a lidských životů tato hanebná záležitost přináší. Tolik k úvodu k druhé části vzpomínek na osvobození Staroviček.

Obranné opatření Němců před vlastním bojem o obec

Veškeré práce pro obranu obce prováděli starovičtí občané, jako zákopů pro boj pěších jednotek kolem obce, stavbu barikád z železničních pražců, výkop jam, jako pastí pro nepřátelské tanky a další nutné úpravy. Veškeré obranné práce řídili němečtí váleční vysloužilci a účast starovičských občanů byla povinná.

Předvečer boje o obec

Na vrchním konci obce, na levé straně vedle silnice, bylo umístěno německé protiletadlové dělo ráže 85mm z moderní výzbroje německé armády, které zadržovalo postup Rudé armády od Břeclavi na Starovičky až do večerních hodin, se součinností dalších zbraní německé armády. Informace jsem získal od svého kamaráda **Zdeňka Horáka**, který postup boje sledoval na vrchním konci obce, kde bydlel na zajecké ulici se svými rodiči. Za tohoto stavu velení Rudé armády rozhodlo dobýt Starovičky pod rouškou noci.

Boj o Starovičky

Tanky Rudé armády uhnuly k večeru před Starovičkami z hlavního směru od Břeclavi k železniční trati na Brno, tím se skryly za terénní vlnu a přiblížily se ke Starovičkám náhle z boku od zajecké ulice a přímým zásahem vyřadily zlověstné německé dělo u Staroviček. Za

tohoto stavu německé velení volilo ústup obrany Staroviček za obec směrem na Hustopeče. Postup Rudé armády zadržovaly jen minomety s několika tanky do večerních hodin. Naštěstí touto situací byla obec uchráněna od přímého boje, který mohl trvat z vybudovaných obranných pozic Němců několik dnů.

Vrátím se ke vzpomínkám k odyseji, kterou jsme prožívali jako rodina v této válečné době a situace, která nastala. Musím předeslat, že za všemi rozhodnutími, které budu popisovat, stála moje matka, výrazná osobnost podle úsudku jiných, takový hejtman naší rodiny. Každé její rozhodnutí v jakékoliv věci bylo optimální a dovedla ho vždy až do konce, i když někdy né vždy úspěšně. Její podpurná berla byla celý život víra v Boha, tedy hluboce věřící, uvádím to pro čtenáře proto, aby pochopil určité souvislosti, které budu popisovat jen v náznacích. I když jsme měli vybudovaný kryt před válečnými událostmi v zahradě za domem, matka rozhodla velmi prozíravě, že válečnou rávu přechkáme ve vinném sklepě strýce a tety vedle nás ve společenství více lidí, což se ukázalo později jako velmi správné rozhodnutí. Mimo naší rodiny a strýce byla s námi ještě mladá rodina, dcery tety, **Aloisie Kostrohounová** s manželem a malá jejich dceruška v kočárku ve stáří půldruhého roku Jiřinka, dnes seniorka Zacheusová. Můj otec zůstal v domě a jako zkušený účastník 1. světové války, sledoval další dění, které k večeru následovalo tohoto dne. K večeru, již se stmívalo, německá jednotka s minomety přijela před náš dům s nákladem min naložených na nákladním autě. Rychle s autem zacouvali našimi vraty do průjezdu našeho domu, aby byl chráněn náklad min. Postavili minomety před náš dům na silnici a začali pálit na pozice Rudé armády směrem na Břeclav. Šílený rachot střelby se ozýval v našem sklepě, který byl vzdálen jen 20 metrů od průjezdu domu, kde bylo plné auto munice do minometů. Jak později

prohlásil můj otec, pokud by bylo zasaženo auto s municí zbloudilou střelou Rudé armády tak bylo část vesnice – řádku chaloupek srovnáno se zemí i s námi. V tuto dobu večer na zdi sklepa, našeho úkrytu, blikaly dvě petrolejové lampy. Zdivo sklepa se otřásalo po výbuchu střelby z minometu, zpuchřelá omítka zdiva sklepa dopadala na boudičku kočárku malé Jiřinky, která spokojeně spinkala a my v hrůze a děsu čekali s modlitbou na rtech, co bude a bylo. Náhle utichla střelba minometů a němečtí vojáci se přišli rychle skrýt do sklepa k nám. Byli celí zsilalí únavou a hrůzou. Jeden starší voják se skryl za šiji sklepa, posadil se na vinný sud a začal usínat. Po chvilce od auta z našeho průjezdu se ozval varovný hlas německého vojáka: „Rot ist shön da.“ Vojáci se rychle zvedli, opustili sklep, nasedli do auta a odjeli. Můj otec z domu šel za nimi zavřít vrata, avšak nešlo to úplně. Zacouvané auto zachytilo o křídlo vrat a vyhodilo ho z pantů. V tu dobu obranná posádka Němců Staroviček v poklusu spodním řádkem chaloupek opouštěla Starovičky směrem ke hřbitovu a přesunula se do obranných pozic za obcí směrem na Hustopeče. Na konci chaloupek zůstalo stát německé samohybné dělo, které posádka také opustila, snad pro poruchu. Asi po nějakém čase se objevili ruští vojáci a hledali Němce oslovením: „German nēt?“ a rychle odešli. To již se schylovalo k ránu. Můj otec, který byl jen v našem domě přes dvůr kousek od sklepa, kde jsme byli ukryti, zavolal na matku památnou větu: „Mamko, dej jim chleba, jsou tady bratři Rusi.“ Matka v intuici a předtuše věcí příštích, které budou následovat, odpověděla podrážděně: „Dej jim ho sám, však víš, kde je.“ Záporné události, které pak následovaly, nebudu komentovat, to není předmětem mých vzpomínek. Moje matka se vyšla podívat jen na malou chvilku za otcem k nám vedle a zjistila skutečnost, že náš dům je plně obsazen vojáky a otec dostal hned úkol s kýblem těsta v ruce, když ho potkala, smažit pro ně palačinky ze zásob mé tety, které vojáci objevili ve slámě stodoly mého strýce. Rozhodla se rychle, že opustíme dům a přejdeme do vybudovaného krytu v zahradě. Vzali jsme s sebou pokrývky, deky pod paži, můj starší bratr Boleslav nesl dokonce i peřinu. Poskytl se nám tento obraz. Poválené ploty humen mezi sousedy, v zahradě za stodolou v ovocném sadě pod každým stromem, kterých bylo asi 50, byl uvázaný kůň. To svědčilo o tom, že Starovičky obsadil v noci jezdecký oddíl kombinovaný s pěchotou, která se přesunovala na zemědělských vozech přímo za bojovým pásmem. Touto kombinací se vyznačovala Malinovského armáda, jak jsem se později dozvěděl. Přišli jsme v půli zahrady k vybudovanému krytu, avšak nás čekalo překvapení. Kryt byl plně obsazen

spícími vojáky Rudé armády. Musím připomenout, že rozhodnutí mé matky zůstat v domě, tedy sklepu souseda, bylo prozíravé. Náš kryt nejprve obsadili večer němečtí vojáci, kteří při nenadálém a rychlém ústupu na místě zanechali své zbraně (pušky, batohy s municí) a pak vojáci Rudé armády. Po tomto zjištění matka rozhodla, že sejdem ke sklepům u cesty podél zahrady **Matěje Malinky** a tam přečkáme v úkrytu válečnou vřavu. To se však nestalo. Za sousední zahradou majitele pana Metelky v protisvahu k Hustopečím, rota pěšáků Rudé armády v počtu asi 50ti hloubila okopy pro ležícího střelce polními lopatkami, pro případ protiútoků Němců, kdyby chtěli dobýt Starovičky zpět. Nikdo z vojáků si nás nevšímal, byli plně zabráněni do hloubení výkopů. Asi 20 metrů od štítu přesouzu dvěma sklepy, jsme zahlédli hlouček asi 20ti zajatých německých vojáků obtočených rudoarmějci. Tito nám dávali najevo posunky a gesty, abychom se nepřibližovali a ukazovali k Luži. Rychle jsme změnili směr a vydali se ne k Luži ale k osamocenému domu tehdejšího majitele **Rudolfa Malinky** (nyní **pana Potůčka**). Ovšem zde byl stejný obrázek jako všude jinde. Vyražené vstupní dveře, rozbitá okna, všude spousta vojáků a majitel nikde. Později jsme se dozvěděli, že 20ti letá dcera majitele **Marie Malinková** zde v důsledku válečných událostí přišla o život. Musím předestlat, že jsme se pohybovali stále toho času v první bojové linii za rachotu střel, svištění granátů a kulek bojujících stran. Matka v zoufalství a tranzu se rozhodla, že se vrátet domů nebudeme, ale vypravíme se do polí, kde však stále hrozilo smrtelné nebezpečí od kulek a střepin granátů.

Cesta v bojové linii do Velkých Pavlovic

V mylné představě matky, že kolony vojska budou přijíždět po silnici od Břeclavi, byly klamně. Dali jsme se polní cestou k Novým horám, asi v půli cesty se od Velkých Pavlovic řítila kolona zemědělských vozů s vojáky doprovázená jezdci na koních. Za malou chvíli se hnala další kolona ve stejném složení. To jsme byli za Novými horami naproti opocenému mrchovišti pro uhynulá hospodářská zvířata. Dále podél polní cesty byl velký vinohrad s boudou ze slámy proti dešti, takové áčko. Matka rozhodla, že se tam na čas schováme. V boudě byli schováni ustrašení zajíčci, stejně jako my, vůbec se nás nebáli, když jsme je vypudili z boudy, obíhali kolem. Někteří měli i krvavé kožíšky z poranění od střepin. Nezdrželi jsme se dlouho, od Pavlovic se hnala další kolona vojáků. Jeden voják na koni nás zahlédl v boudě, odpoutal se od kolony a hnál se přímo k nám. Seskočil z koně s pistolí v ruce a vyzval nás, abychom opustili boudu. Zřejmě měl dojem, že jsme rukojmí německého vojáka, který se za nás schoval. Vysvětloval nám v ruštině, že zde probíhá boj a abychom odešli do

vesnice, ukazoval na Velké Pavlovice, pak odklusal ke koloně. Rychle jsme spěchali, jak nám voják poručil. U Pavlovic je křížek se vzrostlými lípami, ze kterých visely uražené větve od střel, které se kymácely ve větru. Pokřikovali jsme se a děkovali bohu, že jsme bez jediného škrábnutí absolvovali cestu smrti v bojové linii, což se rovnalo zázraku. Připadal jsem si později jako ten čaroděj, Kostěj nesmrtelný z ruské pohádky. Ještě nebyl té kalvárie konec. Matka měla v Pavlovicích kamarádku, v Železnicích, což je název ulice od Staroviček polní cestou. Jmenovala se Kateřina Hlávková. Přišli jsme do sině domu, všude plno skla z rozbitých oken. V ústřety nám vyšla majitelka domu celá rozrušená. Po žádosti mé matky, zda-li bychom se mohli u nich schovat ve sklepě než přejde ta válečná vřeva, odpověděla doslova toto: „My máme plný sklep lidí a vojáci tam zle vystráejí.“ Po těch slovech matka paní poděkovala a rychle jsme opustili dům. Matka měla ještě jeden trumf v rukávě. Byla to paní Sladká, která si od nás kupovala včelí med. Její manžel byl sedlář a mému otci dodával a opravoval postroje pro koně. Bydleli na druhé straně ulice, blíže kostela. Nad ulicí vedla ještě jedna cesta a pak prudký svah. Přivítala nás v domě sympatická paní Sladká středního věku. Byla hned ochotná nás přijmout do domu, avšak naskytl se další problém, jak jsme se hned dozvěděli. V bytě u nich byl ubytován velitel, vyšší důstojník, který údajně osvobodil nebo se podílel na osvobození Velkých Pavlovic. V domě měl radiostanici a telefonní linky a zabíral jednu místnost. Byl to statný padesátník ověšený vyznamenáními za bojové úspěchy. Paní Sladká ho požádala, zda-li můžeme zůstat. Odvětil s úsměvem: „Kak zrobiš, tak buděť.“ Tím dal souhlas a my jsme měli vyhráno a byli jsme zachráněni od veškerého nebezpečí. Zdržovali jsme se v kuchyni domu. Dovolím si jednu perličku z našeho pobytu v domě manželů Sladkých. Do domu vkročil jeden ruský voják, kdy velitel telefonoval ve své místnosti a zmíněný voják ho neviděl. Nesl za krk zabitého velkého housera a nařizoval paní Sladké, ať mu ho připraví k obědu „bystro“ (rychle). Velitel ho zaslechl, zmíněného vojáka počastoval vulgárními nadávkami tak, že tento vypadl z domu jako namydlený blesk i s houserem. Pak již nikdo z vojáků si nedovolil vkročit do domu a s něčím obtěžovat. Bylo již kolem poledne, kdy se kuchyně nesla libá vůně pečeného masa. Paní Sladká pekla selátka pro velitele k obědu. Zbylo pro všechny i nám tento sympatický velitel nabídl. Po obědě se velitel rozpovídal o své rodině, že má také „málčika“ (chlapce) jako jsem já a v tom se stalo toto. Vzdušná vlna otevřela dveře kuchyně, skleničky v příborníku se rozkutálely a venku za domem za druhou cestou se ozval hrozný rachot, kvílení střel a ohlušující rány. Já strachy jsem se rychle schoval pod stůl. Velitel mě konejšil slovy: „Neboše, neboše, to naši,

to naši.“ Za horní cestou byla umístěna baterie raketového vojska, tzv. kaťuš, která vypálila dávku raket směrem na Hustopeče. Tyto kaťušy nesly také název Stalinovy varhany. Přátelská nálada tohoto velitele pominula ve chvíli, kdy mu bylo pak sděleno vysláčkou, že jeho kamarád (také velitel) padl v boji o Velké Pavlovice, byl prý raněn střepinou do hlavy. Tu se tento žoviální velitel rozlítostnil jako malé dítě, jak těžce nesl tuto zprávu. Jeho bojový druh, který přijel osvobodit Velké Pavlovice až z daleké Rusi, padl při osvobození našeho kraje, jako mnoho jiných. Jeho bojový druh byl převezen před dům Sladkých na selském voze a náš velitel zajistil důstojný pohřeb ukončený čestnou salvou z pěších zbraní. Další podrobnosti neznám. Zda-li byl tento velitel později převezen na společný hřbitov v Hustopečích jako mnoho jiných rudoarmějců, kteří padli v našem okrese. Jeho jméno a hodnost neznám. Žijící pamětníci Velkých Pavlovic mohou mít v paměti tuto událost a mohou potvrdit, zda je tento velitel na společném hřbitově v Hustopečích pochován. Věřím, že určitě. Po tomto pohřbu náš velitel upadl do nostalgie smutku, uklidňoval se skleničkami vodky a pronášel plný nenávisti stále dokola tyto slova: „Germán buděť kaput, já nět kaput“. Schylovalo se již k večeru, kdy velitel prohlásil rusky: „My pojechali v perjot“ - blíže k bojové linii, ukazoval na směr k Hustopečím. Rozloučil se s námi přátelsky a do večera odjel se svými bojovými druhy. Manželé Sladkých nás nechali přespat u nich až do rána. Pak jsme se vraceli polní cestou do Staroviček a cestou jsme nepotkali ani živáčka. Tím naše odyssea osvobození spojená s kalvárií skončila. Všechny peripetie, které jsem popisoval, prožívala i moje sestra dosud žijící ve Starovičkách. Nakonec dokreslím několika větami tíhu doby po osvobození. Že byla velká bída o potraviny, je všeobecně známo. Hned asi za týden po osvobození po Starovičkách prodávaly dvě cigánky – dnes romky (to pojmenování této komunity dříve naši rodiče neznali) březové metle. Měly s sebou i malého chlapečka, pro kterého ptaly něco k snědku slovy: „Panmáměnko zlatá, dajte vy mě kúsok chleba pro toho malého“. Moje teta, matka máj sestřenice Aloisie Kostrhounové, která od romek metle kupovala, přidala jim ještě čtvrtku domácího chleba. Ty nešetřily chválou na adresu mé tety. Další jejich hovor v pozdější interpretaci mé sestřenice jsem si nahrál na magnetofonový pásek a mám ho jako památku na tu dobu a moudrá slova romky, která pak pronesla. Tady jsou. Svými slovy hodnotila těžkost doby a utrpení lidstva způsobené válkou, snad to cítila jako většiny. Cituji: „Já vám to řeknu jak to je, hodnýho člověka má na starosti pán Bůh, ale darebáka – bylo jím myšleno stůjce 2. světové války Hitlera, má na starost d'ábel a ten ho tady nechá a nechá, aby sužoval lidi až do konce,

protože ho ještě nechce, až prý toho pekla nejvíce nadělá". Tato prorocká slova se splnila do posledního písmene, které vyslovila tato moudrá romka před 68 lety. V roce 1944 v červenci byl na Hitlera spáchán poslední atentát a zachránila ho dubová deska stolu. V tu dobu již zdravé síly Německa měly v úmyslu ukončit válku separatním mírem, co by se zachránilo lidských životů. Jaký to byl lidumil k vlastnímu národu, dokazovaly zprávy v dobovém tisku zveřejněné po válce. V době, kdy se již bojovalo o Berlín a rudoarmějci se probíjeli do středu města, použili berlínské metro, bylo tedy Hitlerovi toto nahlášeno jeho věrnými přísluhovači s tím, že je v metru ukryto mnoho německých žen a dětí, zda mají metro

zatopit. Jeho odpověď zněla: „Zatopit“. Odůvodnil to slovy: „Co je po takovém národě, když jeho nejlepší padli“. Dne 15.5.2013 byl v naší televizi pořad o nezdařených atentátech na Hitlera, kterých bylo několik a vždy mu nahrála náhoda. Buď odešel dříve ze shromáždění anebo změnil termín konání na poslední chvíli a podobně. Mám dojem, že pořad uváděl Stanislav Motl, který podobné pořady uvádí. Jeho poslední slova se ztotožňovala se slovy moudré romky, které vyřkl před 68 lety. Pronesl tyto slova: „To není možné, aby tak unikl nástrahám atentátů, které byly na něho nastraženy. Musel být spojen s ďáblem.“ To byla poslední slova reportéra v televizi v době, kdy dopisují tento článek.

P.S. Pro ty, kteří se mne dotazují při setkání, kdo je ten „geroj“ v ruských tepluškách v předminulém zpravodaji k I.části mého článku, tady je vysvětlení. Je to autor článku v 21 letech, po vojenském výcviku v prostoru Libavá.

Popis k fotu: Vzpomínky doplňuji z mé prezenční vojenské služby v záloze z doby 70.let minulého století v Mikulově, tankových vojsk okresu Břeclav. Mimo mne – čtvrtý stojící zprava, je v horní pyramidě čtvrtý sedící František Čermák z Velkých Pavlovic, o kterém je v mém článku vzpomínka zmínka, a ostatní bojovníci druhové.

Bohumil Šmerda

Divadlo Boleradice

Vážení diváci,

jsem rád, že vám konečně mohu oznámit: MÁME PŘIPRAVENÝ PROGRAM NA NADCHÁZEJÍCÍ SEZÓNU. Letos začínáme netradičně na konci prázdnin s malým divadelním festivalem **Letní hraní**. Uvádíme v něm dvě naše představení Robin Zbojník a Maryša poprvé pod širým nebem a věříme, že vás přiláká a to nejen na snížené vstupné 😊. A také jsme si pojistili počasí. Bude to pro nás herce, v případě Maryši, příprava na venkovní vystoupení v dějišti tohoto dramatu v Těšanech následující víkend.

V září a říjnu je divadlo vyhrazeno zkouškám nové premiéry **Zapeklité komedie aneb Kdosi brousí nad Pad'ousy**. Připravuje ji naše „dvorní“ režisérka Alena Chalupová. „Premiéru chystáme na poslední říjnový víkend a diváci se určitě mají na co těšit. Komedie je určena především dospělým, i když v ní hrají pohádkové bytosti. Je plná vtipné divadelní podívané s mnoha písničkami a pro herce nabízí lákavé role svérázných a charakterově plastických postav“, přibližuje režisérka souboru.

Začátkem října uvedeme také další reprízu úspěšné satirické komedie **Revizor**, se kterou jsme postoupili na

Národní přehlídku do Vysokého nad Jizerou. Velkým podzimním lákadlem bude i drama Petera Shaffera **Amadeus** v podání hostujícího Rádobydivadla Klapý. Tento soubor s ním vystupuje už několik let a v režii Jaroslava Kodeše získalo představení mnoho ocenění jak od diváků, tak od porot nejrůznějších přehlídek. V Boleradicích bude uvedeno koncem listopadu. Předvánoční čas je vyhrazen další repríze **Noci pastýřů** a v novém roce navážeme na koncertní tradici vystoupením **Jany Zachovalé a skupiny Josefa Kraloviče** z Velkých Bílovic.

Podrobný program najdete na našich stránkách www.boleradice-divadlo.cz v menu na odkaze Program - Rezervace (nebo částečně na úvodní stránce) i s možností online rezervace. V nejbližší době doplníme i program obou řad předplatných: Rodiče s dětmi do divadla a Jarní předplatné.

Chystáme také programovou brožuru, která bude k dispozici v polovině srpna. Předprodej vstupenek na pokladně divadla bude zahájen začátkem září.

Těšíme se na setkání s vámi v Divadle Boleradice.

Jiří Janda

Kdo vaří mlhu na Pálavě?

Moje zvědavá pětiletá dcera se vrátila z prázdnin od babičky z Náchoda, tam se mezi Náchodem a Novým Městem nad Metují rozprostírá Pekelské údolí, kterým protéká řeka Metuje, místo je opředené spoustou pověstí hlavně těch o čertech. Takže když vylezete na kopec Dobrošov a je po dešti, stoupá z tohoto údolí mlha, vypadá to jako by čerti vařili pod svými kotli a protože je to místo pohádkové, děti této pohádky rády věří. Z Dobrošova je za příznivého počasí nádherný výhled na vrcholky Krkonoš, tam prý podle naší Aničky vaří mlhu Krakonoš a v nedalekých Orlických horách je to princezna Kačenka.

Ale pořád netuším, kdo vaří mlhu na Pálavě, zapátrala jsem tedy v pověstech, které s tímto vrchem souvisí a je tu hned několik kandidátů, začneme-li

na úpatí Pálavy, kde se tyčí hrad Děvičky, je tu dle pověsti velký černý pes, který hlídá poklad, ale ten má dost práce s hlídáním pokladu, před těmi kdo by se ho chtěli zmocnit a na vaření mlhy mu nezbyvá čas.

Pak jsou tu tři zakleté kamenné panny a dvě bílé paní, ale to jsou zjevení éterická, zabývající se tím jak najít někoho kdo je osvobodí, ze zakletí. Další je Orphanus, ale ten straší mezi Turoidem a Sirotčím hrádkem, takže ani ten nemá čas na vaření mlhy.

Pak je tu jeden poustevník, ale ten asi mlhu mít na starosti taky nebude.

Nakonec jsem objevila pověst, že v pálavských vrších spí pět obrů, což by šlo, až tedy na to, že

jeskyně na Turoidu jsou střeva jednoho z nich. Tak co z toho vybrat, myslím, že když čtu o těch obrech, tak radši nechci vědět, kdo tu mlhu na Pálavě vaří. Máte nějaký pohádkový nápad, kdo by tu mlhu na Pálavě mohl vařit?

(MS)

Opojen úspěchem na posledním ročníku Krajem André 2012 (pro cyklistické neználky - dojel jsem do cíle spolu se skupinou nosičů vody), jsem téměř okamžitě začal plánovat trénink, aby i další rok vše dopadlo dobře. A jako na zavolanou se mi ozval můj dlouholetý přítel a veliký cyklistický nadšenec (to je jeho vlastní mínění, já mu soukromě doma a beze svědků říkám cyklistický fanatik) a jestli bych s nimi nejel na jarní trénink na ostrov Mallorca. To „s nimi“ znamenalo skupinu asi 15-ti cyklistů, kteří se sice cyklistikou neživí, ale přesto ji věnují většinu svého volného času a někteří i většinu svého výdělku. Od začátku našeho domlouvání bylo z jeho řeči jasné, že pokud pojedu, tak pouze proto, že jeden z nich se nemůže zúčastnit, a že budu pouze do počtu a to jenom u snídaně a možná i u večeře, pokud se stihnu vrátit z nějaké své vyjížďky. Na společné etapy že se mnou vůbec nepočítají. Zpočátku jsem s ním i souhlasil, ale potom, co jsem si vzpomněl na svůj heroický výkon při výšlapu na Vrbicu, se ve mně vzedmula oprávněná pýcha a začal jsem s líčením svých (reálných i domnělých) cyklo akcí a úspěchů v minulém roce. Zařadil jsem se tak po bok takových pohádkářů, jako byli Jára Cimrman, Božena Němcová, bratři Grimmové a Hans Christian Andersen. Musím říct, že to zabralo - cyklistický fanatik trochu zmínil svůj despekt vůči mně, a tak jsme se nakonec dohodli, že pojedu jako plnohodnotný člen.

Pro pořádek musím uvést, že Mallorca na jaře a na podzim je rájem pro cyklisty. Jednak počasím a jednak i nabídkou rozličných služeb a to včetně krásných cyklostezek, a plná ohleduplných řidičů i řidiček. A proto je Mallorca atraktivní nejen pro amatéry, ale i profesionální cyklo stáje. Těšil jsem se, jak po boku Bradleyho Wigginse ze stáje SKY zdolám nejvyšší horu jižní části ostrova - nějakých 500m nad mořem (tedy spíše kopec). A možná, jako bonus, ho v závěru utrhnu...

Letošní jaro bylo takové nijaké, zimovaté, samá voda, rozhodně počasí cyklistice nepřející, a když už, tak jenom v neoprénu. Když jsem odjížděl na letiště do Vídně, tak jsem neměl nic moc natrénováno a měl jsem trochu obavy, jak to celé dopadne - moje pohádky už zestárlý na rozdíl od např. Cimrmanových - a nové už mi moc nepomohou. Bral jsem to jako příjemnou dovolenou s kolem a možnost něco natrénovat.

Mallorca na nás dýchla velice komfortními 23st, mírným sláným větříkem a zelení. Všude palmy a rozkvetlé květiny

v širokých a dlóóóuhých záhonech. Ubytování skvělé, zapůjčené nové silniční bicykly bez chyby, takže stačilo se jen obléct do cyklistického a už odpoledne vyrazit na první společnou projížďku. Skupinka se sešla dole před hotelem - 6 cyklistů a jedna cyklistka na karbonových silničních kolech, potom 4 cyklisté a 4 cyklistky na ocelových silničních kolech. Já jsem tvořil speciální skupinku - tracking style. Představili jsme se navzájem a já poznal ještě dva kluky v mém věku - už jsme spolu kdysi jezdili. Trochu mi bylo divné, že je s námi 5 děvčat - očekával jsem souboj mezi chlapama, ale alespoň nebudu poslední, utěšoval jsem se.

Za chvíli jsme vyrazili z hotelu k pobřeží a potom táhlým stoupáním po krásné široké cyklostezce na náhorní planinu. Už od prvního šlápnutí musím říct, že jsem nestačil. Normálně jezdím tak kolem 25tkm/hod (a to jenom chvilku, hlavně z kopečka), ale tihle to vzali hopen a do toho táhlého kopečku mazali 33. Za chvíli se mi ztratili z očí. No co, tak pojedu svým tempem, na hotel snad trefím, když zpátky je to pořád k moři. Jedu, jedu a před sebou vidím jednoho z naší skupinky s jazykem na vestě a za chvíli dalšího a další a další... Takže takto pohromadě jsme dojeli do hospody, kde seděl zbytek. Chtěl jsem si objednat pivo, ale číšník nejprve nereagoval. Až po chvíli jsem ze sebe vyždímal španělský značně chudý slovníček a vzpomněl jsem si, že tady se tomu, nevím proč, neříká pivo, ale cerveza. Ostatní u stolu pili vodu a zobali k tomu nějaké lentilky.

Od hospody jsme jeli už bez zastávek přímo na hotel a kupodivu nikoli z kopce. Do městečka jsem dojel až večer, měl jsem trochu problém s orientací, takže večer na hotelu jsem nestihnul. Ale stihnul jsem otevřený hotelový bar, dal si pivo a trochu s respektem poslouchal ostatní, jak plánují další den - etapu napříč ostrovem a zpět, nějakých 180km. S divným tlakem v oblasti žaludku jsem šel v 10 večer spát, protože byla hotelová večerka.

Druhý den ráno byl sraz v hotelové restauraci. Už od dveří jsem na protější straně restaurace viděl hlouček hostů, oblečených v cyklo dresích, jak se mačkají kolem nějakého pultíku - to budou asi místní speciality, řekl jsem si a šel si stoupnout do fronty. Když jsem ale udělal první krok, kolem mého nosu přešel závan velice známé vůně. Otočil jsem se a uviděl ráj - velký pult plný klobásků, párečků, slaninky a dalších, ze kterého stoupala ta vůně, co mě dráždila. A nikde nikdo. Vzal jsem si talířek, tedy velký talíř, a od každého jsem si vzal vzoreček, k tomu nahřátou bagetku s másličkem a sunul se k ostatním. Co to tam mají za dobroty, když u pultu s uzeninami je prázdné, že by to bylo zkažené? Říkal jsem si cestou ke stolu, kde seděli ostatní. Když jsem přišel ke stolu, všichni utichli - já proto, co jsem viděl na stole, ostatní proto, co viděli na mém talíři. Co jsem měl na talíři, už víte, ale pro jistotu to zopakuji: tři krásné klobásky, každá jiná, jeden páreček, plátek sušené šunky, plátek normální šunky, hořčici, feferonku a tu křupavou bagetku s másličkem. A co bylo na stole? Každý měl před sebou misku s vločkami zalitou čímsi bílým, nějakou kostku, asi z polystyrenu a nějaké ovoce, hlavně meloun a banán. Uprostřed stolu stála plastová krabice s průhledným víkem, takže bylo uvnitř vidět spoustu příhrádek.

Já si doma do podobné dávám šroubky a matičky. A taky podložky a jiný drobný spojovací materiál. Taky tam mám jednu

segrovku, ale tu asi vyhodím, protože už chytá rez. Přišel jsem zrovna v okamžiku, kdy jeden z kluků, ten co měl karbonové kolo, se tu krabičku chystal otevřít, ale v polovine tak nějak podivně ustrnul a koukal na ten můj talíř. Že by ty klobásky netrefil, povídám si, byly blízko u vchodu a mohl ho splést i ten dav. No, jsou tady kousek, povídám a prstem ukázal za sebe. U číšníka jsem si objednal pivo, tedy cervesa a s chutí se pustil do snídaně. Po včerejší zmeškané večeři jsem už měl hlad, ale i kdybych neměl, tak ta vůně - to se prostě nedalo, jen to slupnout. Hrňki – tak se jmenoval ten kluk s tím karbonovým kolem - konečně otevřel tu krabici a já tam uviděl lentilky. Pěkně srovnané podle barvy. Potom otevřel počítač a začal číst: „Tak tady na začátku pojedeme normálně, celkem 30km a nic nepotřebujeme, pojedeme ještě na vložky. Tady už se to začíná pomalu zvedat, vezměte si modrou.“ V tu chvíli se natáhly ruce všech ostatních a Hrňki rozdál modrou. Všichni si to dali do podobné krabičky, jaká byla na stole, jenom hodně, hodně menší. „Ty nechceš?“ optal se Hrňki. „Nevím, co to je.“ povídám s plnou pusou, tak Hrňki jenom mávnul rukou a dál popisoval trasu a rozdával lentilky. Hned potom se všichni zvedli, popřáli mi hezký den a odešli.

Já jsem v klidu a pohodě dojedl, dopil, převlékl se do cyklistického a jel kolem pobřeží, krásnou cyklostezkou, až do hlavního města Palma. Potom se stezka stočila do města a vedla mě přes krásnou katedrálu, kostel, hlavní náměstí, staré nádraží a ještě dva nebo tři další kostely, a tak dál, až mě dovedla zpátky na pobřeží. Cestou byla spousta kavárniček se zahrádkami, takže jsem pravidelně dodržoval pitný režim, a kochal se přírodou, památkami, Španělkami a vůbec.

Večer jsme se sešli v hotelové restauraci a promítali si fotky z dnešního dne – já měl asi třicet fotek s mořem, památkami a kavárničkami, oni měli víc než stovku fotek silnic - s černým asfaltem do kopce, s černým asfaltem z kopce, se šedivým asfaltem do kopce, se šedivým asfaltem z kopce,...

Potom si naplánovali etapu pro druhý den, rozdali si lentilky a šli spát. Já ostatně také – restaurace zase zavírala v 10 večer.

Když jsem druhý den těsně před obědem seběhl do restaurace a těšil se na další místní dobroty z teplého pultu, potkal jsem zrovna oba mé známé starší kamarády – zrovna tě hledáme, kde jsi? A tak jsme se rozdělili do dvou družstev – družstvo A, ti co měli karbonová kola, pili iontové nápoje, jedli vložky a lentilky, a naježdili za ten týden kolem 1000km, a družstvo B, to byli ti, co pili pivo, jedli párečky a nakonec naježdili necelých 500km, což bylo pro mě dost, abych si na Putování věřil.

Pár týdnů před startem nového ročníku Krajem André jsem zaregistroval nebyvalou aktivitu – ve Starovičkách to vřelo – počet těch, kteří chtěli jet, se blížil třiceti, všichni se sháněli po nových kolech, nebo vláčeli svoje stávající po servisech.

V den D jsme se sešli tradičně před hřbitovem a všichni společně, jako ostatně celou trasu, se přesunuli do Hustopečí na start. Oproti loňskému ročníku se start přesunul na hlavní náměstí, kde bylo i první razítkovací místo.

Hned od startu jsme vyrazili na trasu jako hladoví chrti – každý chtěl dojet do Staroviček jako první. Letos ale bylo razítkovací místo u rozhledny a ne U Luže, jako minule, takže se naše skupina trochu potrhala. K naší smůle ještě nebylo nachystané občerstvení, takže jsme počkali, až se všichni sejdeme a jeli jsme dále. Příště budeme muset vyjet později, nebo jet první úsek pomaleji. Od účastníků, kteří vyjeli

z Hustopečí později a tím pádem starovičské občerstvení stihli, jsme se dozvěděli, že vše bylo výborné.

Třetí razítkovací místo bylo ve Velkých Pavlovicích u fotbalového hřiště. Také změna oproti minulému ročníku, kdy razítko bylo na Slunečné. Překvapením – a to příjemným – byla možnost prohlédnout si staré, nově zrekonstruované sklepení pod bývalou tvrzí a pozdějším zámekem, sklepení, které se našlo náhodou při obnově zámku. Způsobem provedení a svým rozsahem je to opravdu povedený a nádherný prostor.

Dále Putování pokračovalo cestou přes velkopavlovické vinice, průjezdem Bořetic a výšlapem na Vrbici. Razítkování probíhalo na stejném místě jako loni, a i tentokrát pouze se základním občerstvením.

Sjezdem dolů z Vrbice a stejně jako loni s přjetím správné odbočky, jsme se přesunuli do Kobylí, kde v místním muzeu bylo k mání další razítko. Musím říci, že každý rok tam čeká příjemné překvapení – vedle už obvyklého chleba se sádlem nebo škvarkovou pomazánkou bohatě sypanou cibulí, pro nás letos premiérově upekli meruňkový táč a připravili výborné meruňkové pivo. Všechno hodně dobré a proto i vícekrát objednané.

Přejezd z Kobylí na Kraví hory (kde bylo další razítko) je z cyklistického hlediska nezáživný, ale potom začíná asi nejkrásnější část Putování. Malým, sevřeným údolíčkem se dostaneme do Němčiček, kde bylo další razítkovací místo, letos umístěné v blízkosti koupaliště, naproti bobové dráhy. Po razítku jsme ještě chvíli poseděli v místní restauraci se zahrádkou a připravovali se na závěrečnou část.

Po výšlapu nad Němčickými, kde organizátoři připravili změnu trasy, jsme se jako skupina rozdělili, někteří jeli starou trasou a někteří novou. Nicméně v Horních Bojanovicích na přesňákách jsme se zase sjeli dohromady. V Horních Bojanovicích je razítkovací místo u hospody a zde, obdobně jako v Kobylí, je každý rok přichystáno něco nového k snědku. Letos to bylo vedle přesňáků a klobásek také grilované sele. Takováto lákadla rozhodně přispívají k masovému rozvoji cyklistiky, a to velkou měrou. Také my všichni jsme si dopřáli všeho nabízeného. Potom jsme se jen těžko zvedali k další, už poslední části Putování – přejezdu z Bojanovic do Kurdějova. Nejprve do kopce nad Bojanovice a potom u křížku vlevo prudkým sjezdem po staré polní silnici s velkými výmoly do Kurdějova. Na posledním razítkovacím místě v Kurdějově u obecního úřadu jsme si mohli připít na zdar celého výletu.

Dojeli jsme všichni. Po krátké oslavě jsme se společně vydali na zpáteční cestu k nám do Staroviček.

Kamil Ondrák

Vážení chovatelé,
v dnešním dílu
našeho
chovatelského
seriálu budeme
pokračovat
symptomatologií

infekční

laryngotracheitidy psů, které se také
zkráceně říká „**parainfluenza**“ nebo
„**psincový kašel**“.

Ve starší literatuře se můžeme též setkat
s názvem „**chřipka psů**“.

Klinické příznaky tohoto onemocnění
jsou značně variabilní a závisí na
zastoupení jednotlivých infekčních
agens, stáří, kondici a imunitním stavu
psa.

Při infekci **psím adenovirem typ 2** má
choroba většinou mírný průběh a možno
říci, že probíhá skrytě, klinické příznaky
onemocnění se vyvíjejí u 25 – 75 %
infikovaných psů.

Také infekce **virem parainfluenzy psů
typ 2** jsou poměrně často bez zjevných
klinických příznaků, nemocnost se
pohybuje mezi 10 – 50 %. Tento virus je
příbuzný s virem psinky, ale jde o jiný
virus.

Klinické příznaky infekcí oběma viry
zpravidla **netrvají déle než týden** a patří
k nim především **záchvatovitý kašel**
různé intenzity a frekvence. Protože
onemocnění je provázeno otokem sliznic
a zvýšenou tracheální sekrecí, může být

kašel spojen s evakuací malého
množství hlenovitého výhozu. Úporný
kašel spojený s expektorací hlenu, při
němž **pes široce rozevře dutinu ústní**,
bývá majitelem často mylně považováno

za zvracení nebo snahu vydávat cizí
těleso (např. kost), které uvízlo v krku
zvířete. Při návštěvě veterináře
chovatelé často uvádějí nedávný kontakt
s jinými psy v době 2 – 10 dní před
nástupem klinických příznaků
onemocnění. Pro přenos a šíření
choroby se tak stávají kritickými
především hromadné akce jako jsou
přesuny psů na svody, výstavy, cvičiště
apod.

Z dalších klinických projevů bývá
nepravidelně zjišťován zánět nosní
sliznice provázený serózním až
hnisavým výtokem z nosu a také výtok
z očí. Nemocní psi většinou normálně
přijímají krmivo a nebyvají apatičtí.

**U komplikovanějších případů
infekční laryngotracheitidy
provázených horečkou, apatií a
výraznějším postižením dolních cest
dýchacích se předpokládá účast
bakteriální mikroflóry na infekci. Psi
jsou malátní, ospalí a trpí
nechutenstvím.**

Těžší průběh má infekční
laryngotracheitida také u psů
postižených některým z chronických
onemocnění dýchacího aparátu. U
těchto zvířat lze očekávat i život
ohrožující komplikace infekční
laryngotracheitidy. **Rovněž u
nevakcinovaných psů a zvláště štěňat
bývají klinické příznaky nemoci
výraznější.**

To je pro dnešek, Vážení chovatelé, o
symptomatologii infekční
laryngotracheitidy psů vše, další díl
budeme věnovat diagnostice, terapii a
prevenci tohoto onemocnění.

Do té doby užívejte letního sluníčka a
zasloužené dovolené a já se budu těšit
nashledanou příště.

MVDr. Jiří Svobodný

Myslivecké sdružení Starovičky - okresní dostaveníčko střelců

V pátek a sobotu 5.-6.července byl
nejenom státní svátek, ale pro štarvické
myslivce byl v tyto dva dny jiný svátek.
Sjeli se na jejich střeľnici na Podkově
nejlepší myslivečtí střeľci z celého
okresu, aby poměřili své síly a fortel ve
střeľbě z brokovnic na asfaltové terče.

V pátek 5.července se utkala tříčlenná
družstva a po dramatickém boji zvítězilo
družstvo z Velkých Hostěrádek před
Hustopečemi a Kobylím. Vzhledem k
tomu, že závodem ve Starovičkách byl
zakončen celý seriál letošních
střeľeckých závodů v rámci okresu, bylo

vyhlášeno i vítězné družstvo celého
seriálu. Nebyl to nikdo jiný, než opět
myslivci z Velkých Hostěrádek. Za nimi
se umístili střeľci ze Sedlece, třetí
skončili myslivci z Kobylí. Jako střeľec s
nejlepší muškou, jak ve štarvickém
závodě, tak i v celém seriálu byl
vyhlášen pan Němeček z vítězného
družstva. Všem umístivším byl vzdán
patřičný hold. V sobotu 6.července se od
rána na střeľnici opět pilně střeľelo, to se
utkali jednotlivci. Z 24 borců se po
tříkolové základní části turnaje
probojoval do finále Krčka Mirek, Blažek
Ota, Hlávka Jara, Pospíšil, Hradil a
Zacpal. Po litém a nekompromisním
finálovém rozstřeľu zvítězil zasloužené
Ota Blažek. Na dalších místech skončili
Hlávka Jara, Hradil, Pospíšil, Zacpal a
Krčka Mirek. Počasí soutěžícím přálo,
lze jen litovat, že domácím střeľcům
nepřála štěstěna. Snad příště. (JP)

Mažoretky

TS Lady Stars přivezla opět zlaté medaile z finále MČR IFMS a jede v srpnu na Mistrovství světa!!!

Červen 2013 byl pro děvčata a chlapce z TS Lady Stars Hustopeče při Gymnáziu T.G.Masaryka zatím nejdůležitějším v letošní soutěžní sezóně. Na Šumavě ve Vimperku a v Hořicích se konala finále Mistrovství ČR IFMS, jehož součástí se stala po podpisu polského prezidenta Stanislawe Rewieňského z Opole i naše známá IMA – asociace pořádající u nás každoročně MČR v mažoretkovém sportu.

Naše děvčata a jeden chlapec se po skvělých výkonech jak v defilé, tak v pódiové sestavě stali v nejstarší kategorii senior mistry ČR v defilé i mistry ČR ve skupinové pódio Nekonečný příběh - formaci s náčiním pompom. S náskokem 0,5 bodů jak v defilé, tak v pódio za naší TS Lady Stars zůstaly na 2. místě TŠ Stardance Chomutov a Mona Náhod. Holky se neztratily ani v solo, trio a miniformacích, kde získaly 2. místo Maruška Knápková, Šárka Cigánková a Peťa Sadílková a všechna ostatní umístění byla do 6. místa. Úspěšné bylo i finále SHOW v Hořicích, kde náš tým s velkým náskokem opět získal zlaté medaile za show formaci Aladinova kouzelná lampa.

Výborné výkony všech zúčastněných nás posunuly hodně kupředu.

Mažoretkový sport je v ČR momentálně dost roztržštěný, my jsme ale zůstali věrni IMA a nyní IFMS, což je, dle mého názoru, nejnáročnější,

nejkvalifikovanější, ale zároveň nejvíce obsazená soutěž s velkou tradicí, jejíž jednotlivá kvalifikační kola, semifinále, a dokonce i finále se konala i u nás v Hustopečích. Jsme na naše děvčata a chlapce moc pyšní. Udělali obrovský kus práce, a i když jsme letos s medailovou pozicí v pompomu nepočítali, jelikož jsme se prvním rokem přesunuli do nejnáročnější kategorie senior, holky a Michal to zase dokázali. A o to víc nás to těší, že je to už úspěch opakovaný," komentovala soutěžní vystoupení Mgr. Věra Komoňová, vedoucí TS Lady Stars Hustopeče.

Na Mistrovství světa v Praze, kam se naše skupina nominovala, pojedeme už

v nových klubových soupravách Adidas s naším logem, které nám sponzoroval pan Batoušek, jednatel firmy Waressan. Velké poděkování patří i OÚ Starovičky za finanční podporu na činnost kroužku. Bez všech sponzorů by se tyto zlaté medaile určitě neblýskaly dnes v Hustopečích, Starovičkách, Strachotíně, Němčičkách atd.!!! Upřímně děkujeme!!! Tak na nás prosím myslete poslední víkend v srpnu, kdy se bude konat zmíněné Mistrovství světa," dodala Věra Komoňová, očividně spokojená a patřičně hrdá na výkony všech z TS Lady Stars Hustopeče.

Věra Komoňová

TJ Starovičky

Přehled rozlosování podzimní fotbalové sezóny 2013:

MUŽI – III. třída sk. A

1. kolo 11.8.	16.30hod.	Starovičky – Moravský Žižkov
2. kolo 18.8.	10.00hod.	Lanžhot B – Starovičky
3. kolo 24.8.	16.30hod.	Starovičky – Podivín B (so)
4. kolo 1.9.	16.30hod.	Tvrdonice B – Starovičky
5. kolo 8.9.	16.30hod.	Starovičky – Mikulov B
6. kolo 15.9.	16.00hod.	Valtice – Starovičky
7. kolo 22.9.	16.00hod.	Starovičky – Týnec
8. kolo 29.9.	16.00hod.	Perná – Starovičky
9. kolo 5.10.	10.30hod.	Starovičky – Hrušky (so)

10. kolo 12.10.	15.00hod.	Lednice B – Starovičky (so)
11. kolo 20.10.	15.00hod.	Starovičky – Hustopeče B
12. kolo 27.10.	14.30hod.	Starovičky – Ladná A
13. kolo 3.11.	14.00hod.	Přítluky – Starovičky
14. kolo 10.11.	14.00hod.	Moravský Žižkov – Starovičky

OS st. žáci sk. C

1. kolo 24.8.	13.00hod.	Zaječí – Starovičky (so)
2. kolo 1.9.	10.00hod.	Klobouky – Starovičky
3. kolo 7.9.	14.00hod.	Starovičky – Nikolčice
5. kolo 22.9.	13.30hod.	Starovičky – Nosislav
6. kolo 29.9.	10.00hod.	Starovičky – Zaječí
7. kolo 6.10.	11.00hod.	Starovičky – Klobouky
8. kolo 13.10.	14.00hod.	Nikolčice – Starovičky
10. kolo 27.10.	10.00hod.	Nosislav – Starovičky

OP st. příprava sk. C

10. kolo 31.8.	13.00hod.	Lanžhot – Starovičky (so)
1. kolo 7.9.	10.00hod.	Hlohovec – Starovičky (so)
2. kolo 14.9.	14.00hod.	V. Bílovice – Starovičky (so)
3. kolo 22.9.	10.00hod.	Starovičky – Šakvice
4. kolo 29.9.	10.00hod.	Perná – Starovičky
5. kolo 6.10.	9.00hod.	Starovičky – Lanžhot
6. kolo 13.10.	10.00hod.	Starovičky – Hlohovec
7. kolo 20.10.	10.00hod.	Starovičky – V. Bílovice
8. kolo 27.10.	10.00hod.	Šakvice – Starovičky
9. kolo 2.11.	13.00hod.	Starovičky – Perná (so)

Kamil Juška

foto: zleva J.Šišolák, R.Pařenica, M.Dolák

Tradiční krojované hody a hodky,

které se konají 5.-6.10. a 12.10. 2013 v sále místního KD

pátek 4.10. - 16:00 ruční stavění máje

Hody

sobota 5.10. po celý den hraje DH Zlatulka

8:00 až 11:00 zvaní

14:30 průvod od 1. stárka k 1. stárce a dále na sólo

16:00-19:30 odpolední zábava

20:00-03:00 večerní zábava

neděle 6.10. hraje DH Horenka

14:30 průvod od 2. stárka k 2. stárce a dále na sólo

16:00-19:30 odpolední zábava

20:00-00:00 večerní zábava

Hodky

sobota 12.10.

20:00-03:00 večerní zábava hraje DH Lácaranka

Všichni jste srdečně zváni

Vstupné: odpolední 40 Kč večerní 80 Kč

Kulturní komise Starovičky pořádá

v sobotu dne 26.10.2013

Drakiádu

sraz je ve 14:00 na hřišti ve Starovičkách

volné pouštění draků

soutěž o nejkrásnějšího draka domácí výroby

soutěž o nejvýše letícího draka

po vyhlášení výsledků opékání špekáčků u táborového ohně

Přineste si s sebou vyrobeného či koupeného draka, pruty na opékání a samozřejmě dobrou náladu

Teplý čaj, špekáčky a svařák pro rodiče zajištěny

vstupné dobrovolné

Při nepřízní počasí se akce odkládá

SDH STAROVIČKY

pořádá

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

V SOBOTU 31.8.2013 OD 15 HOD.

hřiště TJ Starovičky

- ukázka požárního útoku - kategorie mladší žáci, muži
- prohlídka hasičského vybavení, výstroje a výstroje
- soutěže pro děti
- RC modely aut a letadel
- občerstvení zajištěno, pro děti špekáčky a pítí zdarma

Těší se na Vás členové SDH Starovičky

**"TOHLE
MÁ BYT
VŠE?"**

**CO VLASTNĚ
"TADY
DĚLAM?"**

**VIDÍ
"MNĚ
NĚKDO?"**

MÁTE PODOBNÉ OTÁZKY? PŘIJĎTE A TŘEBA NAJDETE ODPOVĚDI!

Setkání, jichž se účastní miliony lidí po celém světě
máte možnost na vlastní kůži poprvé zažít i VY!

OD 1. ŘÍJNA KAŽDÉ ÚTERÝ V 19.00

v klubovně pod kostelem sv. Václava v Hustopečích

www.alfahustopece.cz
alfa.hustopece@email.cz

KONTAKTNÍ OSOBA:
Zdenka Kaňová, mob.: 774870723

VSTUP VOLNÝ

Pořádáno pod záštitou
Římskokatolické farnosti Hustopeče.

alfahustopece.cz

Adresa: OÚ, Starovičky č.43, PSČ 693 01,

Zaregistrováno pod ev.č.: MKČR E 20321, tel. 519 414 035, e-mail: zpravodaj.starovicky@seznam.cz.

Náklad: 340 ks, výtisk je neprodejný.

Redakce: Hana Mátllová a Radka Hovězáklová. Grafická úprava: Hana Mátllová. Na vydání tohoto čísla se autorsky podíleli: Vladimír Drbola (VD), Iveta Schwarzová (IS), Mgr. Dana Walterová (Wal), Hana Meredová (Mer), Radka Hovězáklová (RH), Martina Skálová (MS), Ing. Josef Panic (JP) a další podepsaní autoři příspěvků.